

Захарченко Н.А., магістрантка
ПВНЗ «Київський університет
культури», м.Київ

Обозна А.О., к.е.н., декан
факультету менеджменту і бізнесу
ВП «МФ МіБ КУК»,
м.Миколаїв

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ СФЕРИ ЯК ОСНОВНИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ РЕСУРС

На сьогоднішній день ми згодні з думкою, що проблематика розвитку туристичної галузі в Україні та на Миколаївщині є важливим питанням для уряду країни. Питання щодо розвитку туристично-рекреаційної сфери потребують регулювання, підтримки та контролю з боку держави.

Як найшвидше потрібно сформувати реальну, мобільну групу разом з спеціалізованими структурами органами державної влади, з представниками туристичного бізнесу та навчальними закладами. Представники цієї платформи мають допомагати разом вирішувати глобальні, національні, регіональні питання, досліджувати чинники, які перешкоджають інтенсивному розвитку сфери національного туризму, запропонувати шляхи вдосконалення системи державного регулювання туристичної сфери. Вчені звертають увагу та мають таку думку, що, потрібно впроваджувати інновації, нові ідеї задля розвитку туризму в країні [1].

На нашу думку, необхідно швидкими темпами активізувати посилення з боку державне регулювання туризму, а потім, завдяки державній підтримці, активізувати інноваційну діяльність у цій галузі. Це надасть змогу підвищити зростання соціально-економічних показників підприємств, регіону та країни загалом. Ця тенденція швидкими темпами розвивається на міжнародному рівні, тому що ця галузь стає практично лідером серед інших галузей економіки в успішному отриманні доходу країни.

Рекреаційні зони сприяють активізації багатьох економічних аспектів території.

Зростання суми туристичного збору за I півріччя 2018 року у порівнянні з I півріччям 2017 року відбулось у областях: Миколаївській (на 68,9%), Київській (на 61%), Херсонській (на 59,6%), Донецькій (на 5,6%), Чернігівській (на 45,1%) та Черкаській (на 45,0%) [2].

ТОП-5 областей України за найбільшими обсягами надходжень від сплати туристичного збору, що надійшли до місцевих бюджетів, у I півріччі 2018 року [2]:

1. м. Київ – 13,9 млн грн (41,1 % загальної суми);

2. Львівська обл. – 6,1 млн грн (17,9 %);
3. Івано-Франківська обл. – 2,4 млн грн (7,0 %);
4. Одеська обл. – 2,1 млн грн (6,1 %);
5. Закарпатська обл. – 1,6 млн гривень (4,7 %).

Південь країни багатий на рекреаційні зони та природні пам'ятки. Зупинимось на Миколаївській області.

Історико-культурна спадщина є одним з основних базових елементів туристично-рекреаційного потенціалу регіону.

Утворений культурно-історичними об'єктами простір певною мірою визначає локалізацію туристичних потоків та напрямки екскурсійних маршрутів, а саме: Південний Буг – єдина не тільки в Україні, але і в Центральній Європі річка, де пороги збереглися у своєму первозданному стані. Мигійські пороги є найвідомішою частиною Національного природного парку "Бузький Гард" і регіонального ландшафтного парку "Гранітно-степове Побужжя", який став переможцем всеукраїнської акції "7 природних чудес України", урочище Протич, де зі скель відкриваються неймовірні краєвиди та інші ландшафтні туристично-рекреаційні парки.

Потрібно зосередитись на потенційному клієнті. Більшість клієнтів – маломобільна категорія населення. Особлива увагу має приділятися перспективам розвитку дитячого інвалідного туризму в Україні та окремих регіонах. Крім того, особи з інвалідністю є неоднорідною соціальною групою: вони значно різняться між собою за видами та причинами захворювання, тяжкістю (групою) інвалідності. За період 2013 р. – початок 2014 р. відбулось збільшення чисельності інвалідів серед дорослого населення України на 37,4 тис. осіб, а середній показник інвалідності склав 54 особи на 1 тис. населення. Ці показники, на жаль, з кожним роком збільшуються через неврегульовану державну політику.

Перспективно-прогнозний аспект. Попередній аналіз політикоінституційних чинників формування вказує на відсутність єдиної координаційної системи адаптивного туризму (сукупність спеціалізованих туристських установ, закладів, громадських об'єднань, спрямованих на задоволення потреб маломобільної категорії населення в отриманні туристських послуг) [1]. Тому нагальною потребою є окреслення перспективного просторового каркасу координаційної системи (далі – перспективного каркасу). Проектування перспективного каркасу адаптивного туризму включає виявлення регіонів його пріоритетного розвитку та полюсів зростання, які стануть майданчиками для випробування та впровадження спеціальних проектів.

Центрами активності розвитку адаптивного туризму в каркасі України у перспективі можуть стати туристсько-реабілітаційні центри, створені на базі реабілітаційних установ з урахуванням їх близькості до «доступних» об'єктів туристичної індустрії.

На сучасному етапі розвитку адаптивного туризму мережа туристично-екскурсійних маршрутів для маломобільній категорії населення формується в національних природних парках (НПП) України [1]. Це пов'язано із виконанням основного завдання НПП України, що полягає в управлінні рекреаційною (туристичною) діяльністю, зокрема відвідуванням території. Здійснення адаптивно-туристичної діяльності на територіях НПП може бути покладене на спеціалізовані державні й комерційні (а також спільні) структури, наприклад, туристичні фірми.

Виявлення та аналіз перспективних та діючих туристично-екскурсійних маршрутів для маломобільної групи населення на територіях НПП України виступили підґрунтям щодо створення практично в кожному НПП України пішохідних, водних, велосипедних та кінних маршрутів, хоча їх кількість недостатня [2].

На сучасному етапі розвитку туристичної діяльності істотне значення має впровадження стратегічних орієнтирів:

1. Впровадження нововведень (організаційні інновації), що пов'язані з розвитком туристичного підприємства, включаючи реорганізацію, укрупнення, поглинання конкуруючих суб'єктів на основі новітньої техніки і передових технологій; кадрової політики (оновлення і заміна кадрового складу, система підвищення кваліфікації, перепідготовка і стимулювання працівників);

2. Періодичні нововведення (продуктові інновації), спрямовані на зміну споживчих властивостей туристичного продукту, його позиціонування, особливо потрібно надати акцент гастрономічному туризму

3. Інновація як процес або як продукт може стати однією з головних статей доходу підприємства, істотно впливаючи на збільшення прибутку. Чим вищий потенціал нововведень, тим вищий очікуваний реальний прибуток [3].

Наступним кроком є урахування трендів розвитку світової індустрії подорожей і гостинності. Тренди дають можливість зазирнути у майбутнє туристичної галузі. Оскільки брендинг – це тривала стратегія, бренд повинен бути актуальним щонайменше протягом 10-ти років, тож їх варто враховувати.

Нижченаведені тренди виявлені в ході форсайтів, проведених у 2013 році: «Індустрія гостинності 2022 — Україна найгостинніша країна Європи» та «Глобальна конкурентоспроможність українського бізнесу 2030». Саме з такими трендами ми будемо формувати майбутнє світової туристичної галузі [1].

Список використаних джерел:

1. Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі: колективна монографія. Видання третє / за наук. ред. проф. Волошина І.М. – Луцьк: ІВВ Луцького НТУ, 2017. – 448 с.
2. Головне управління статистики у Миколаївській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.mk.ukrstat.gov.ua/>. – Назва з екрана.
3. Програма розвитку туризму та курортів у Миколаївській області на 2016-2020 роки. Рішення обласної ради 10 червня 2016 року. - № 6. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mkoblrada.gov.ua/index.php/2015-08-20-12-19-35/2015-09-02-15-29-18>. – Назва з екрана.
4. Стратегія розвитку туризму і курортів на 2016 – 2020 роки (Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 р. № 168-р) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.knteu.kiev.ua/file/NjY4NQ==/e1227acdf34bb4a1da39d384139b9d7a.pdf>. – Назва з екрана.

Князева Е.Ю., магістрантка
ПВНЗ «Київський університет
культури», м.Київ
Обозна А.О., к.е.н., декан
факультету менеджменту і бізнесу
ВП «МФ МіБ КУК», м.Миколаїв

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ЕФЕКТИВНІСТЮ РЕСТОРАННОЇ СФЕРИ

У всі часи наукові здобутки впливали на прогрес розвитку країни і суспільства. Впровадження інноваційних технологій та сучасних ідей забезпечує економічний розвиток бізнесу та фінансову стабільність населення. Адже сьогодні неможливе без інформаційних технологій, а Інтернет і гаджети є постійною потребою людини у побуті.

Кожного дня більше 4 млрд. людей на планеті підключаються до Інтернету, щодня вони користуються пошуковими системами, переглядають стрічки новин, спілкуються через електронну пошту, месенджери та соціальні мережі. Але сфера Інтернету давно вийшла за межі побутових потреб людини і докорінно змінила спосіб введення підприємницької діяльності. Інтернет запровадив новий спосіб взаємодії підприємств з партнерами та споживачами. Досягнення глобальних інформаційних і комунікаційних технологій сформувало електронне середовище ведення бізнесу в Інтернеті, а розгалужена інфраструктура та